

De Bloemzaadjes

Een koning had drie zoons en wilde een van hen als zijn opvolger aanwijzen. De koning was een wijze man, die over niemand de baas speelde en iedereen de ruimte gunde om tot zijn recht te komen. Hij wist dat in Gods schepping ieder het volste recht heeft om te bestaan. Het vereiste wijsheid en moed om op deze manier over zijn land te kunnen regeren. De koning verlangde ernaar dat zijn opvolger de waarde hiervan inzag en zijn beleid zou voortzetten. Maar het was niet gemakkelijk voor de koning om te kiezen, want al zijn drie zijn zoons hadden een bijzonder nobel karakter. Wie moest hij kiezen?

Hij vroeg daarom een buitengewoon wijze man om raad.

Deze deed hem een briljant idee aan de hand.

De koning vroeg zijn drie zoons om bij hem te komen. Hij overhandigde elk van hen bloemzaad en vertelde hen dat hij op reis ging voor een aantal jaren.

Hij zei: "Dit is een test voor jullie. Deze zaden moeten jullie me teruggeven bij mijn thuiskomst. Wie ze het best bewaard heeft, wordt mijn opvolger."

En toen ging de koning op reis.

De oudste zoon borg de zaden op in een stalen brandkast, want als zijn vader terug kwam moest hij ze inleveren zoals hij ze gekregen had.

De middelste zoon dacht: "als ik ze opsluit zoals mijn broer gedaan heeft, gaan ze dood. En een dood zaadje is geen zaadje meer. En dan zou mijn vader zou wel eens kunnen aanvoeren: "Ik heb je levende zaadjes gegeven, die nog konden uitgroeien maar deze zijn dood, die groeien niet meer."

Dit risico wilde hij niet lopen, dus ging hij naar de markt, verkocht de zaden en bewaarde het geld. Hij dacht: "als mijn vader thuiskomt, koop ik er nieuwe zaden en betere zaden voor terug dan ik heb gehad."

Maar de jongste zoon vond dat geen goed plan.

Hij ging naar de tuin en strooide de zaadjes overal uit, zodat ze konden ontkiemen en de ruimte kregen om tot groei en bloei te komen.

Toen de vader terugkwam van zijn lange reis vroeg hij zijn zonen wat ze met de zaadjes gedaan hadden.

De oudste zoon maakte zijn brandkast open. De zaadjes waren allemaal dood.

En de vader zei: "wat? zijn dit de zaadjes die ik je gegeven heb? Er hadden bloemen uit kunnen groeien en die hadden een heerlijke geur kunnen verspreiden, maar deze zaden stinken, dus het zijn mijn zaadjes niet!"

Hij ging naar de middelste zoon. Die rende naar de markt, kocht daar zaad, rende weer naar huis en overhandigde zijn vader de nieuwe zaden.

De vader zei: "jij hebt het beter aangepakt en er in ieder geval over nagedacht, maar je bent nog niet zo geschikt als ik graag zou zien."

Tot slot ging hij naar zijn jongste zoon. Hoopvol maar ook wel bang vroeg hij zich af: "Wat zou hij gedaan hebben met mijn zaden?"

De derde zoon had een verrassing voor zijn vader, want hij kwam naar hem toe met zijn handen vol met prachtige bloemen. Daarna nam hij zijn vader mee naar de tuin.

En daar stonden over de hele tuin duizenden kleurige bloemen in bloei.

De zoon zei: 'Dit zijn de zaadjes die u mij gegeven hebt. Weldra kan ik de zaadjes oogsten en ze u teruggeven. Het is bijna zover dat ik ze kan verzamelen.'

De vader sprak tot de derde zoon: "Jij bent mijn opvolger, want jij weet met zaad en daarom ook met mensen om te gaan. Een zaadje in zijn omhulsel voelt zich altijd beschermd.

Om een plant te worden heb je echter moed nodig en voor een bloem te worden is veel liefde nodig. Voor een bloem moet een plant zich openstellen, zodat de bloemen hun geur kunnen prijsgeven. Jij kunt de mensen helpen door een klimaat te scheppen waarin ze hun ziel durven laten zien, om voluit te leven. Dan kunnen duizenden knoppen tot bloei komen. Als jij de mensen leert om alles vol mededogen en liefdevol met elkaar te delen, zal er vrede zijn in mijn land en innerlijke vrede in ieders hart."

De koning kon na deze keuze met een gerust hart afstand doen van zijn troon.